KONINKRIJK BELGIE.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste kamer, de 30e september 1981 door de Staatssecretaris voor de Vlaamse Gemeenschap verzocht haar, binnen een termijn van ten hoogste drie dagen, van advies te dienen over een ontwerp van koninklijk besluit "tot vaststelling van de toekenningsvoorwaarden van de subsidies, door de Staat verleend voor de ontwikkeling van de toeristische uitrusting", heeft de 2e oktober 1981 het volgend advies gegeven :

Het voor advies voorgelegde ontwerp van koninklijk besluit regelt de "vaststelling van de toekenningsvoorwaarden van de subsidies, door de Staat verleend voor de ontwikkeling van de toeristische uitrusting". De subsidies betreffen de financiering van aankopen en van bouw-, inrichtings-, uitbreidings- en moderniseringswerken die een toeristische bestemming moeten geven, verhogen of bestendigen. Zij kunnen worden toegekend aan ondergeschikte besturen, aan door de Commissaris voor Toerisme erkende verenigingen zonder winstoogmerk en aan de Koninklijke Maatschappij voor dierkunde te Antwerpen.

+

Naar luid van artikel 4, 10°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen is het toerisme een culturele aangelegenheid in de zin van artikel 59bis, § 2, 1°, van de Grondwet, waarvoor de Gemeenschappen bevoegd zijn.

Naar luid van artikel 6, § 1, VI, 4°, c, van dezelfde bijzondere wet is "de hulp aan de toeristische nijverheid" evenwel als een maatregel van gewestelijke economische expansie zaak van de Gewesten.

Het Senaatsverslag bij het ontwerp van bijzondere Gewest- en Gemeenschapswet (Gedr. St., Senaat, B.Z. 1979, nr 261/2, blz. 137-145), waarvan de bewoordingen tekstueel zijn overgenomen in de memorie van toelichting bij het ontwerp dat de bijzondere wet van 8 augustus 1980 is geworden, verstrekt een vrij duidelijke en in het verdere verloop van de parlementaire besprekingen nimmer betwiste toelichting over de afbake-

ning van de beide boven geciteerde bevoegdheidsregelen. Enerzijds wordt de uitbouw van de regionale toeristische uitrusting als een voorbeeld van een gemeenschapsaangelegenheid vermeld, anderzijds wordt verduidelijkt dat de hulp aan de toeristische nijverheid waarvoor de Gewesten bevoegd zijn, geplaatst moet worden in het raam van de wetten op de economische expansie waarvan zij een specifieke toepassing is.

(1) Uit de ontleding van het ontwerp, met name uit het doel van de subsidiëring, de vorm van de subsidiëring en de bestemmelingen van de gelden, blijkt meer dan duidelijk dat de ontwerp-bepalingen niet in het raam van de wetgeving op de economische expansie kunnen worden ingepast. Waaruit volgt dat zij enkel een culturele aangelegenheid betreffen, waarvoor de Gemeenschappen, in dit geval de Vlaamse Gemeenschap, bevoegd zijn. Volgens de gemachtigde ambtenaar stemt die conclusie overeen met de visie van de Vlaamse Executieve. Hieraan zijn bepaalde consequenties verbonden.

Vooreerst is er het bepaalde in artikel 59bis, § 2, van de Grondwet dat aan de Gemeenschapsraden de uitsluitende bevoegdheid opdraagt om de culturele aangelegenheden bij decreet te regelen.

(2) Vervolgens bepaalt de Cultuurpactwet van 16 juli 1973 in haar artikel 10 dat de regels inzake erkenning en subsidiëring in geld of natura van geregelde culturele activiteiten slechts krachtens een wet, een decreet of een beraadslaging van de vertegenwoordigende vergadering van de overheid kunnen worden vastgesteld, bij ontstentenis waarvan alle toelagen en voordelen het voorwerp moeten zijn van een speciale begrotingspost op naam, en in haar artikel 11 dat de voorwaarden en de procedure van erkenning al naar het geval bij wet of decreet worden vastgelegd.

.../...

Ten slotte moet men oog hebben voor het in de artikelen 4, 5 en 6 van de wet van 3 juli 1971 voorziene mecanisme ter voorkoming van elke discriminatie om ideologische en filosofische redenen, welk mecanisme buiten toepassing zou worden gesteld moest de Vlaamse Executieve in de plaats van de Vlaamse Raad de in het ontwerp bedoelde subsidieregeling vaststellen.

Uit de aangehaalde bepalingen van Grondwet en wet volgt dan ook dat de in het ontwerp vervatte regeling minstens in haar essentiële regelen tot de uitsluitende bevoegdheid van de Vlaamse Raad behoort. Een enkele verwijzing naar een begrotingsdecreet kan in een culturele aangelegenheid als deze niet volstaan om de Vlaamse Executieve toe te laten zelf regelend op te treden.

De kamer was samengesteld uit

de Heren	:	H. COREMANS,	staatsraad,	voorzitter,
		L.-P. SUETENS, Gh. TACQ,	staatsraden,	
Mevrouw	:	M. BENARD,	griffier.	

Het verslag werd uitgebracht door de H. J. DE COENE, auditeur.

DE GRIFFIER, DE VOORZITTER,

M. BENARD. H. COREMANS.